

Aios over hun vak, patiënten en collega's

Een bijzondere band

Zes artsen in opleiding tot specialist (aios) aan het woord over wie en waarover zij zich verwonderen. 'De menselijke kant van het vak boeit me.'

TEKST: **DANA PLOEGER**
BEELD: **HERMAN VAN GESTEL**

JACKY BECK:

Aios urologie en voorzitter van de Jonge Orde Jacky Beck (33) verwondert zich het meest over het enthousiasme bij zijn collega-aios. 'Dat zijn jonge artsen die zich met veel kunst- en vliegwerk staande weten te houden. Zij volgen de opleiding, hebben wetenschappelijke aspiraties en hebben vaak ook nog een gezin', vertelt Beck, die zelf in het LUMC in Leiden werkt.

Op zijn vakgebied verwacht hij de komende jaren geen wonderen. 'Als arts moet je niet wachten op wonderen of hooggespannen verwachtingen hebben van nieuwe testen of instrumenten. Vorige maand las ik in Medisch Contact over laparoscopische chirurgie, waaraan de nodige negatieve kanten kleven.'

Beck heeft wel hoge verwachtingen van de arts van de toekomst. 'Als medisch specialist moet je professionele en goede patiëntenzorg geven en daarbij continu reflectie hebben. Je moet open zijn over je resultaten en ook over de gevolgen of complicaties. Ik ben al helemaal gewend om te werken met complicatieregistraties en dat zal ik straks als medisch specialist voortzetten.'

Toch is het niet altijd eenvoudig. 'Wat ik soms moeilijk vind, is om naast die professionele houding af en toe een arm om iemands schouder te leggen. Ik stoei nog wat met de juiste timing.'

Enthousiasme bij collega's

ROBERT GOEDHARD:

Verzekeringsarts in opleiding Robert Goedhard (45) moet bij het thema verwondering meteen aan zijn patiënten denken. 'Zij geven soms hun diepste zielenroerselen bloot in een gesprek. Soms geven ze zelfs meer informatie dan ze zelf hadden willen vertellen.'

Goedhard werkt bij het UWV en komt daar als verzekeringsarts wel zaken tegen die hem de wenkbrauwen doen fronsen. 'Bij het UWV spreken ze over klantgerichtheid, maar soms is het meer productie draaien of in elk geval op tijd je dossiers af hebben. Dat levert voor een arts nog wel eens belangenconflicten op. Voor mij is zo iemand geen dossier, maar een patiënt.'

In Goedhards spreekkamer komen mensen die soms al jaren in de WAO zitten. 'Zojuist besprak ik met een collega nog een casus van een vrouw van in de veertig die al twintig jaar thuis zit en eigenlijk niets doet. Zo iemand moet je dan toch zien te stimuleren om het werk weer op te pakken. Soms is er veel te lang niets ondernomen. Dat zijn dan echt verloren jaren. Dan is het heel moeilijk om zo'n patiënt weer in beweging te krijgen.'

De verzekeringsarts in opleiding heeft goede hoop voor de toekomst. 'Binnen het UWV komt het professionele handelen meer op de voorgrond te

staan. Ik hoop dan ook dat de politieke, organisatorische en vakinhoudelijke belangen meer hand in hand gaan.'

MARJOLEIN VEGERS:

Menselijke kant boeit

Marjolein Vegers (30) koos voor het specialisme verpleeghuisarts. 'In dit vakgebied ben je niet alleen bezig met het oplossen van een eenduidig medisch probleem, maar met de mens als geheel en alle problemen die daarbij komen kijken.' Vegers is net afgestudeerd als verpleeghuisarts en werkt bij de Viva! Zorggroep in Heemskerk en omgeving.

'Chirurgen opereren iemand en als ze geluk hebben, zien ze die patiënt niet meer terug. In mijn werk ben je veel langer bij een patiënt betrokken. Die menselijke kant boeit mij.'

Vegers werkt met verschillende doelgroepen: geriatrische, somatische en verstandelijk gehandicapte bewoners. 'Wat mij telkens weer raakt, is het verfrissende contact met verstandelijk gehandicapten en demente patiënten. Zij hebben minder remmingen en zeggen direct als hen iets niet bevalt. Daarvan kunnen wij nog veel leren.'

Daarnaast heeft Vegers veel respect voor de verpleegkundigen en verzorgenden met wie ze samenwerkt. 'Met steeds minder middelen en met minder mensen kunnen ze de mensen nog steeds liefdevolle aandacht geven. Dat vind ik bijzonder knap.' Vegers hoopt dat de kwaliteit van leven van haar patiënten in de toekomst verbetert. 'Ik geloof vooral in verbetering van de ketenzorg voor mensen die dementeren. Soms zie je schrijnende gevallen van mensen die veel te lang hun partner blijven verzorgen. Eerder ontdekken wat er allemaal speelt, is daarin bijzonder belangrijk.'

WENDEL SLINGERLAND:

Openhartige patiënten

De 41-jarige Wendel Slingerland verbaast zich over de openhartigheid van de mensen in de spreekkamer. 'Ze vertellen mij van alles over hun privéleven en werk. Meer dan bij een huisarts, denk ik. Dat mensen mij veel vertellen, hoort geloof ik wel een beetje bij mij. Mijn praktijkopleidster zei laatst dat ik goed kan *levelen*, dat ik snel op gelijke hoogte met mensen zit te praten - of het nu gaat om bouwvakkers of artsen.'

Slingerland is bedrijfsarts in opleiding en werkt bij Human Capital Care Arbozorg bv. 'Iets anders waarover ik me heb verwonderd, is dat ik heb ontdekt dat ik gewoon Wendel kan zijn in mijn vak. Dat is bijzonder. Ik hoef niet iemand anders te worden als ik ga werken.' 'In ons vak heb je relatief veel patiënten met stressgerelateerde psychische klachten. Dat los je niet één, twee, drie op. Zo had ik een jonge vent met angsten, hyperventilatie, stress en een depressie. Dan ben je wel even aan het puzzelen, maar na een jaar gerichte behandeling was hij behoorlijk uit het dal geklauterd en kon hij weer aan de gang. Ik wil niet alleen dat mensen beter worden, maar dat ze er ook beter van worden.' Slingerland hoopt dat bedrijfsartsen steeds meer de adviserende kant opgaan.

MICHIEL VERMAAK:

'Bij de ontwikkeling van een mens kan veel misgaan. Je hebt zo'n diversiteit aan syndromen en aangeboren aandoeningen. Ik ben dan altijd bijzonder geïnteresseerd in het ontstaan van zo'n aandoening', zegt Michiel Vermaak (34), arts voor verstandelijk gehandicapten in opleiding.

Vermaak heeft heel bewust gekozen voor dit specialisme. Naast zijn functie als aios bij ASVZ Zuid West in Sliedrecht is hij promovendus aan de afdeling geneeskunde voor verstandelijk gehandicapten en neurowetenschappen van het Erasmus MC. In zijn vak geniet hij vooral van het contact met de patiënten. 'Wanneer je de

klik met je patiënt hebt, dan weet je waarvoor je het doet. Je kunt bij verstandelijk gehandicapten geen spelletje spelen of een trukendoos opentrekken. Je zult het moeten doen met wie jijzelf als arts bent en daarin zit ook de voldoening. Dan weet je: hier doe ik het voor.'

Grote bewondering heeft de aios voor de ouders van zijn patiënten. 'De problemen waar deze ouders tegenaan lopen, zijn zo divers. Een ander kind gaat op zijn achttiende het huis uit, maar met deze kinderen blijf je bezig. Het is dan ook bijzonder te zien hoe deze ouders daarmee omgaan.' Het nog jonge specialisme is sterk in ontwikkeling. 'Mijn vakgebied komt voort uit de instellingsgeneeskunde. Doordat veel gehandicapten tegenwoordig extramuraal wonen, verlangt dit ook een andere meer poliklinische zorg. Ik hoop op meer samenwerking met andere medisch specialisten en artsen voor verstandelijk gehandicapten.'

KAREN DAMEN:

'Verwondering past bij het huisartsenvak. Ik verbaas mij het meest over hoe verschillend mensen zijn en hoe verschillend ze met bepaalde situaties omgaan. Maar ik heb dat ook als ik tijdens visites extreme woonsituaties aantref, zoals een woonkamer die tot aan het plafond is vol gestapeld met snuisterijen', vertelt de 32-jarige Karen Damen, aios huisarts-geneeskunde die werkt in een praktijk in Nieuwpoort. 'Het is ook mooi om te zien hoe mensen in nare situaties positief kunnen blijven denken. Bij mensen die een dierbare verliezen of patiënten die zelf op sterven liggen, vind ik het een werkelijk wonder hoe de menselijke geest de dingen oppakt; hoe deze mensen nog kunnen genieten van kleine gesprekjes. Je ziet het ook bij de start van het leven. Als huisarts in een klein dorp doen wij bevallingen. Als er dan zo'n mensje op de wereld komt, is dat elke keer weer een wonder.'

Over de toekomst van het huisartsenvak is het bestuurslid van de Landelijke Organisatie Van Aspirant Huisartsen (LOVAH) optimistisch: 'Op dit moment is er veel gaande in huisartsenland in verband met de marktwerking. Ik hoop dat huisartsen profiteren van de samenwerking onderling en met collega's in de tweede lijn. De LOVAH heeft als *mission statement* 'samenwerken aan de huisarts van morgen'. Dat is ook een van de redenen dat ik actief bestuurslid ben voor de LOVAH.'

*Kleine
wondertjes maken
huisartsenvak mooi*